

בתי המשפט

פ"ר 002776/07 בשא 6140/08	בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
14/07/2008	כבוד השופטת ורדה אלשיך – סגנית נשיא	בפני:

המבקשת: עו"ד דורית לוי-טילר
בתפקידה כמנהלת מיוחדת לנכסי החברה מי התיכון בע"מ

-- נ ג ד --

1. האוצר – רשות המיסים
האגף להסדר בלו על סולר
ע"י ב"כ עו"ד מזי רנצלר ואח'

2. כונס הנכסים הרשמי
ע"י ב"כ עו"ד אורי ולרשטיין

החלטה

עסקינן במחלוקת שהתעוררה בין המנהלת המיוחדת לחברת מי התיכון בע"מ, עו"ד דורית לוי טילר (להלן: "המנהלת המיוחדת" ו-"החברה" בהתאמה) לבין משרד האוצר – רשות המיסים (להלן: "המשיב") בנוגע לסכומים מסוימים שמגיעים לחברה מרשויות המס ובנוגע ליכולתם של רשויות המס לבצע קיזוז של סכומים אלה כנגד חובות של החברה כלפיהן.

1. המנהלת המיוחדת עותרת, בבקשתה, להורות למשיב לשלם לחברה סכומים מסוימים להם החברה זכאית בגין החזר מס בלו על שימוש בסולר, בהתאם לדוחות שהגישה החברה למשיב בהתאם לצו הבלו על דלק (פטור), תשס"ה-2005 (להלן: "צו הבלו"). המשיב הגיש תגובה בה הוא מציין כי בוצעה בדיקה באגף המכס והמע"מ, ממנה אכן עולה כי החברה זכאית להחזרי מס בלו על שימוש בסולר בתקופות מסוימות, אלא שלטענת המשיב סכום החזר קוזז במלואו מול חובות החברה למס הכנסה (פקיד שומה תל אביב 5) בגין חובותיה בשל אי העברת ניכויי שכר עבודה. המשיב מבסס את טענת הקיזוז על סעיף 74 לפקודת פשיטת הרגל (החל על חברה בפירוק מכוח סעיף 353 לפקודת החברות), אשר לטענת המשיב:

"מאפשר קיזוז זכות המגיעה מגוף ממשלתי אחד מול חוב לגוף ממשלתי אחר, כאשר שניהם חוסים תחת אותה רשות (רשות המיסים)" (ההדגשות אינן במקור, ו.א.).

2. בתשובתה מתנגדת המנהלת המיוחדת לטענת הקיזוז שהועלתה על ידי המשיב. וטוענת כי:

- א. המשיב הודה בקיום זכות החברה להחזיר מס בלו ויש לראות בכך הודאת בעל דין.
- ב. המקרה דנן אינו נופל בגדר סעיף 74 לפקודת פשיטת הרגל, כיוון שלא מדובר בתוכות הדדיים, וזאת מכיוון שמדובר בגופים ממשלתיים **שונים**: מחד גיסא, אגף המכס והמע"מ ומאידך גיסא, אגף מס הכנסה (פקיד השומה). בנסיבות אלה אין לאפשר קיזוז חוב לרשות מס אחת מול זכות הקיימת לחברה כנגד רשות מס אחרת.
- מוסיפה וטוענת המנהלת המיוחדת כי למרות שמדובר בגופים החוסים תחת רשות אחת – רשות המיסים – הרי מדובר הלכה למעשה בגופים ממשלתיים שונים, ובנסיבות אלה יש לנקוט בגישה המצמצמת את זכות הקיזוז, לאור העובדה כי מדובר בזכות הפוגעת בשוויון בין הנושים, כאשר היא מאפשרת לנושה מסוים להיפרע מסכום נשייתו המלא, בעוד שאר הנושים מסתפקים בדיבידנד בלבד.

3. כונס הנכסים הרשמי (להלן: "הכנ"ר") הביע עמדתו, לפיה המחלוקת שהתעוררה אינה מצריכה הכרעה בשלב זה, וזאת מכיוון שחוב החברה לאגף מס הכנסה הינו בלאו הכי חוב בדין קדימה, אשר ניתן להניח שישולם (למצער בחלקו) ועל כן אין מקום לטענת קיזוזו כנגד החזור. בתגובתו הציע הכנ"ר כי הצדדים יבואו בדברים בנוגע לכימות הזכויות והתוכות וישקלו דרכיהם בהתאם.
- בעקבות תגובת הכנ"ר התבקשה הבהרת הצדדים האם הם עומדים על הבקשה. המנהלת המיוחדת הגישה תשובה (בהסכמת המשיב) לפיה ניסיונות ההידברות בין הצדדים לא צלחו וכי מתבקשת הכרעה לגופו של עניין.

עד כאן טענות הצדדים ולהלן החלטתי;

4. המשיב מסתמך בתגובתו על ההחלטה שניתנה בפש"ר 1567/04 בש"א 11648/05 עו"ד קוצר בתפקידו כמנהל מיוחד של חברת לייבורי מחשבים בע"מ נ' מס ערך מוסף (להלן: "עניין לייבורי") בה נקבע כי זכות שעומדת לחברה להחזרים מאגף המע"מ ניתנת לקיזוז מול חוב החברה לאגף המע"מ. המנהלת המיוחדת סבורה כי אין לגזור גזירה שווה מההחלטה האמורה למקרה דנן, וזאת לאור שוני מהותי בין שני המקרים: בעניין לייבורי דובר על זכות וחוב מול אותו גוף ממשלתי (אגף המע"מ) ואילו במקרה דנן מדובר על שני גופים שונים (אגף המכס והמע"מ ואגף מס הכנסה).

לאחר ששקלתי את הדברים, אני סבורה כי דין טענת המנהלת המיוחדת להתקבל. זכותה של החברה להחזרים נוגעת לשימוש שעשתה החברה (כעת פעילותה) בסולר. חובה הנטען של החברה הינו בגין אי העברת ניכויי שכר עבודה לאגף מס הכנסה. אינני רואה כל קשר בין הדברים, מלבד העובדה כי מדובר בשני גופים האמונים על גביית מיסים, ואשר חוסים תחת רשות אחת. אלא שלא די בכך על מנת ליצור זכות קיזוז, ובמיוחד לאור העובדה כי בהליכי חדלות פרעון המדובר. ודוק; נסיבות המקרה אינן דומות כלל לנסיבות בעניין לייבורי, כאשר שם דובר על זכות וחוב מול אותו גוף ממשלתי, ואילו כאן מדובר על גופים שונים.

זכות הקיזוז במסגרת הליכי חדלות פרעון הינה זכות אשר פוגעת בעקרון השוויון בין הנושים, ומשכך הדין מצא לנכון להכיר בזכות זו באורח מוגבל ולא להרחיב יתר על המידה את גדריה של הזכות. גישה זו מצאה ביטוי גם בפסיקה הנוגעת לזכות הקיזוז (ראה, בין היתר, פסק הדין בעניין הספקה – ע"א 4316/90 הספקה נ' אגרא). קבלת טענת המשיב תהווה הרחבה לא רצויה ולא ראויה של זכות הקיזוז במסגרת הליכי חדלות פרעון, ואין בידי לקבלה. לא זאת אלא אף זאת; רשויות המס השונות "מוגנות" בהליכי חדלות פרעון בדין קדימה. קבלת טענת קיזוז בין אגפי המס השונים תוביל להגנה כפולה ומכופלת אשר ספק אם הדין הקיים תומך בה.

5. אשר על כן, ולאור האמור לעיל, דין הבקשה להתקבל. המשיב יעביר לידי המנהלת המיוחדת את הסכומים הנקובים בתגובתו בסך 133,350 ₪ בגין החזרי מס בל. יובהר כי אין בהחלטתי זו כדי לקבוע מסמרות בנוגע לחוב הנטען לאגף מס הכנסה. בעניין זה יידברו ביניהם הצדדים ובמידת הצורך יגישו בקשה נפרדת.

ורדה אלשיך 54678313-6140/08

המשיב ישא בשכר טרחת עורך דין ובהוצאות המנהלת המיוחדת בסך 15,000 ₪ כתוספת מע"מ. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן החלטה זו ועד ליום התשלום בפועל.

היום, י"א בתמוז,

תשס"ח (14 ביולי

2008), בהעדר

הצדדים.

ורדה אלשיך, שופטת

סגנית נשיא

תפארת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה